

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 40305/3/2008

DECIZIA NR. 83

Ședința publică din data de 18 mai 2011

PREȘEDINTE – (...)

JUDECĂTOR - (...)

GREFIER - (...)

**Ministerul Public a fost reprezentat de procuror (...) din cadrul Parchetului de
pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
- Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești**

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - DNA – SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI și inculpații I.M., fiul lui (...), născut la data de (...), M.S., fiul lui (...), născut la (...), ambii aflați în stare de arest preventiv la Penitenciarul Mărgineni, F.S., fiul lui (...), născut la (...), deținut în Penitenciarul Ploiești și B.L., fiica lui (...), născută la (...), domiciliată în (...), împotriva sentinței penale nr. 649 din data de 28 septembrie 2010 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II a Penală.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 05 mai 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului a amânat pronunțarea la data de 18 mai 2011, când a dat următoarea decizie:

CURTEA,

Asupra apelurilor penale de față:

Examinând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 649 din data de 28 septembrie 2010 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II a Penală au fost condamnați inculpații:

I. M.S., fiul lui (...), născut la (...) în comuna (...), județul (...), domiciliat în prezent în (...), la pedeapsa de 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal, ca pedepse complementare, pentru comiterea infracțiunii prev. și ped. de art. 257 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art 41 alin.2 și art.37 lit.a Cod penal.

Conform art.61 Cod penal s-a dispus revocarea restului de 1.080 zile rămas neexecutat din pedeapsa aplicată prin sentința penală nr.75/2006 pronunțată de Tribunalul București, definitivă, pe care l-a contopit, conform art.39 din același cod cu pedeapsa aplicată în prezenta cauza, urmând ca în final inculpatul M.S. urmând să execute, pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare.

S-au aplicat disp. art.71 și art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

Conform art.350 Cod proc. penală a fost menținută starea de arest a inculpatului și potrivit disp. art.88 Cod penal s-a dedus detenția preventivă de la 27.02.2007 la 24.08.2007 și de la 02.10.2008 la zi;

II. I.M., fiul lui (...), nascut la (...) în (...), domiciliat în (...), la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal, ca pedepse complementare pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art.257 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 și art.37 lit.b Cod penal (conform minutei).

Conform disp. art.71 Cod penal s-a aplicat acestuia și pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal.

Conform art.350 Cod proc. penală s-a menținut starea de arest a inculpatului și potrivit disp. art.88 Cod penal s-a dedus detenția de la de la 02.10.2008 la zi.

III. F.S., fiul lui (...), nascut la (...) în (...), domiciliat în (...), la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de 64 lit.a teza a II a și lit.b Cod penal, ca pedepse complementare, pentru comiterea infracțiunilor prev. de art.26 rap. la art.257 Cod penal, rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 și art.33 lit.a Cod penal.

Conform disp. art.71 Cod penal s-a aplicat acestuia și pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal.

Potrivit disp. art. 33 lit.a) Cod penal s-a constatat că infracțiunea din prezenta cauză se află în concurs cu acelea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu aplic art.86¹ Cod penal, prin sentința penală nr.1308/2008 pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală și la pedeapsa de 5 ani închisoare prin decizia penală nr. 300/A/15.12.2008 pronunțată de CAB Secția II Penală, ce a modificat pedeapsa de 10 ani închisoare, pronunțată prin sentința penală nr.801/01.07.2008 pronunțată de Tribunalul București Secția II Penală, definitivă prin decizia penală nr. 2265/15.06.2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art.85 Cod penal s-a dispus anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, de 3 ani, aplicată prin sentința penală nr. 1308/2008 pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală și executarea acesteia în regim de detenție.

Conform disp. art.34 lit.b și art.36 Cod penal s-a dispus contopirea pedepsei aplicată în prezenta cauză cu pedeapsa de 3 ani închisoare și 5 ani închisoare susmenționate, urmând ca în final inculpatul F.S. să execute pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, cu aplic. art.71, 64 lit.a teza a II a și lit.b Cod penal, ca pedeapsa accesorie.

În baza art.65 Cod penal s-a aplicat inculpatului și pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului acelorași drepturi pe o perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale.

În temeiul art.36 alin.3 Cod penal s-a dedus prevenția inculpatului de la 02.09.2007 la 6.02.2008 și de la 18.06.2009 la zi.

Totodată, s-a dispus anularea mandatului de executare a pedepsei închisorii emis pentru executarea pedepsei de 5 ani închisoare și emiterea unuia nou pentru pedeapsa rezultată în urma contopirii, constatându-se, de asemenea, că inculpatul se află în executarea pedepsei aplicate prin sentința penală nr.801/1.07.2008 pronunțată

de Tribunalul București, definitivă prin decizia penală nr. 2265/15.06.2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție .

IV. B.L., fiica lui (...), nascuta la (...) în (...), domiciliata în (...), la pedeapsa de 2 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal, ca pedeapsă complementară, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.37 lit.a Cod penal, cu aplic. art.71, 64 lit.a teza a II a și lit.b) Cod penal, ca pedeapsa accesorie.

În baza art.83 și 86⁴ Cod penal s-a dispus revocarea suspendării sub supraveghere a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatei prin decizia penală nr.1153/26.10.2005 pronunțată de Tribunalul București, definitivă prin decizia penală nr. 1966/2005 a CAB Secția I Penală și a fost cumulată aceasta pedeapsă cu cea aplicată în prezenta cauză, urmând ca în final inculpata să execute pedeapsa de 5 ani închisoare.

V. G.N. la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 6¹ din Legea nr.78/2000, a cărei executare a fost suspendată condiționat pe durata termenului de încercare de 5 ani, conform art.81-82 Cod penal.

S-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art.83 și art.85 Cod penal.

În temeiul disp. art.6¹ pct.3 din Legea nr.78/2000 s-a dispus confiscarea următoarelor sume: - 30.000 de Euro, respectiv, câte 15.000 Euro de la fiecare dintre inculpații M.S. și I.M.

De asemenea, s-a mai confiscat suma de câte 25.000 de Euro de la fiecare dintre inculpații M.S. și F.S.

În final, au fost menținute măsurile asigurătorii dispuse prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 7.10.2008 față de inculpații M.S., I.M. și F.S. (filele 359 - 361 dosar urmărire penală).

Pentru a hotărî astfel, pe baza probelor și mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, respectiv încheierile nr.413/A.I/26.05.2008, 431/A.I/29.05.2008, 521/A.I/20.06.2008, 610/A.I/22.07.2008, 663/A.I/12.08.2008 emise de Tribunalul București de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice, procesele verbale și notele de redare a convorbirilor purtate de inculpați, convorbiri interceptate și înregistrate în baza autorităților emise de instanța, proces verbal de efectuare a actelor premergătoare, raport de constatare tehnico științifică nr.2166624/2008, încheierile nr. 413, 431, 446, 476, 521, 539, 610, 664, 754, 759/A.I./2008 emise de către Tribunalul București de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice, procese - verbale de prezentare pentru recunoaștere după planșa foto, procese-verbale și note de redare a convorbirilor purtate de inculpați cu martorii, convorbiri interceptate și înregistrate în baza autorizațiilor emise de Tribunalul București, procese verbale identificare utilizatori posturi telefonice, proces-verbal de percheziție la domiciliul inc. M.S., precum și procese-verbale de restituire a bunurilor și înscrisurilor ridicate cu ocazia percheziției, 15 (cincisprezece) suporturi digitale tip CD marca Verbatim (inscripționați: 2, 4, 6, 7, Tc15, Tc46, Tc47, Tc49, Tc55-59, Tc61, Tc62), conținând înregistrările audio ale convorbirilor telefonice și ale celor purtate în mediul ambiental de către inculpați și martorii denunțatori, 3 (trei) suporturi digitale tip CD marca Verbatim, conținând înregistrări ale vocilor prezentate ca suport de comparație în vederea efectuării raportului de expertiză tehnică a vocii, precum și 5 (cinci suporturi) magnetici DVD-R marca Verbatim, toate sigilate cu sigiliul Ministerul Public - P.N.A., declarațiile

martorilor R.F., S.N., L.A., N.E.C., N.T., L.G., P.M., M.A.H.M., A.D.M., J.A., A.L.F., M.M., A.R.L.,D.C., S.G., M.M.M., precum și declarațiile inculpaților M.S., I.M., F.S. și B.L., prima instanță a reținut vinovăția inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecății și următoarea situație de fapt:

În perioada mai-iunie 2008, inculpatul M.S.a pretins suma de 10.000 euro de la denunțatorul R.F., lăsând să se creadă că are influență asupra magistraților Curții de Apel pentru a-i determina, contra unor sume de bani să dispună punerea în libertate a denunțatorului, aflat în Penitenciarul Jilava.

În aceeași perioadă inculpatul a pretins și de la S.N., prin intermediul martorei N.C.E., suma de 12.000 euro, pretinzând că are influență asupra unor magistrați ai Curții de Apel București pentru a-i determina ca, în judecarea căilor de atac, să dispună reducerea la jumătate a pedepsei cu închisoarea pronunțată față de S.N., deținut în Penitenciarul Jilava.

În data de 24.05.2008, martorul R.F., fiind arestat preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de stupefiante, a formulat un denunț împotriva inculpatului M.S., reclamând faptul că acesta i-a pretins bani, lăsându-l să creadă că are influență pe lângă magistrații Curții de Apel București pentru admiterea cererii de punere în libertate a denunțatorului.

Și S.N., zis „(...)” arestat preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de stupefiante a formulat la data de 27.05.2008 un denunț, sesizând faptul că inculpatul M.S., i-a pretins peste 10.000 Euro, lăsându-l să creadă că are influență pe lângă judecători din cadrul Curții de Apel București care pot să dispună cercetarea sa în stare de libertate și reducerea la jumătate a pedepsei pronunțate față de acesta.

Din probele administrate în cauză s-a reținut că inculpatul M.S. încă din luna aprilie 2008, le-a propus acestora că poate interveni pe lângă magistrații de la Curtea de Apel București, în schimbul unor sume de bani, pentru rezolvarea favorabilă a problemelor judiciare.

În baza acestor sesizări, reține instanța de fond, Direcția Națională Anticorupție, a autorizat interceptarea și înregistrarea provizorie a convorbirilor telefonice purtate de către martorii denunțatori și de inculpații M.S. și I.M., ordonanțele de autorizare fiind confirmate de către Tribunalul București prin încheierile nr.413/A.I./2008 și 431/A.I./2008 și apoi prelungite prin încheierile nr. 446, 476, 521, 539, 610, 664, 754, 759/A.I./2008, (vol.2 filele 245-308).

Se mai reține că declarațiile denunțatorilor s-au coroborat cu cele ale martorilor M.M.M. și N.C.E., concubinele denunțatorilor (vol.1 filele 116-121, 126-129).

După autorizarea interceptării convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental, martorele N.C.E. și M.M.M. , au avut cu inculpatul M.S. mai multe discuții referitoare la pretinderea de către inculpat a unor sume și pretinsa influență a acestuia pe lângă magistrații competenți să dispună cercetarea în stare de libertate a denunțatorilor.

Astfel, în data de 28.05.2008, începând cu ora 21:04, martora M.M.M. a purtat o discuție în mediul ambiental cu inculpatul M.S. căreia i-a comunicat faptul că i-a cerut denunțatorului R.F. „10.000” pentru punerea în libertate și, pentru a o convinge pe martoră de influența sa pe lângă magistrați, inculpatul a făcut referire și la alte persoane pentru care ar fi intervenit și a obținut soluții favorabile, întrucât are relații la curtea de apel, la Secțiile I și a II-a, la completele de „lunea, joia, vinerea, la a doua” și acestea i-au plătit 35.000 Euro.

În data de 29.05.2008, începând cu ora 15:57, inculpatul M.S. a avut o discuție ambiantală similară și cu concubina denunțatorului S.N., martora N.C.E., în legătură cu suma care ar fi trebuit remisă de 12.000 euro pentru reducerea pedepsei denunțatorului S.N., precizându-i: „*face să rămână la cinci*” (pedeapsa). Pe parcursul discuției, inculpatul a asigurat-o pe aceasta că banii vor ajunge unde trebuie și că este cunoscut și de alte persoane pentru influența pe care o are pe lângă instanță.

Totodată, s-a mai reținut că același inculpat, la data de 04.06.2008, ora 18:35, a avut o nouă discuție ambiantală cu martora N.C.E., cerându-i acesteia să-i aducă toți banii preținși, pentru a rezolva problemele judiciare ale numitului S.N., în cadrul convorbirii inculpatul a asigurat-o că ceea ce a promis se va rezolva.

Inculpatul a avut discuții și cu S.N. în datele de 05 și 06 iunie 2008, cerându-i să îl caute când are banii pregătiți, precizându-i să nu vorbească pe telefon, întrucât ar fi „*supărate și... necăjite*”.

Aflând de denunțurile formulate inculpatul a refuzat să mai discute cu numiții N.C. și S.N. .

În continuare s-a reținut că în perioada mai - iunie 2008, inculpata B.L., zisă „(...)” a remis suma de 30.000 euro inculpaților M.S. și I.M., aceștia din urmă lăsând să se creadă că au influență asupra magistratului Judecătoriei Sector 4 București desemnat cu judecarea cererii de liberare condiționată formulate de numitul B.I., zis „(...)” și pentru a determina liberarea acestuia din penitenciar, fiind condamnat la pedeapsa de 6 ani închisoare prin sentința penală nr.204/2003 a Judecătoriei Sector 2 București.

Instanța a reținut că începând cu luna iunie 2008, cei doi inculpați au avut mai multe convorbiri telefonice, atât între ei, cât și, separat, fiecare cu inculpata B.L. referitor la impresia pe care i-au lăsat-o acesteia, respectiv că au influență pe lângă magistrați pentru a se admite cererea de liberare condiționată formulată de numitul B.I., situație dovedită cu mijloacele de probă, respectiv convorbirile interceptate și înregistrate pe baza autorizațiilor nr. 413/A.I./26.05.2008, nr.521/A.I./20.06.2008 și nr.610/A.I./22.07.2008 emise de către tribunal

De asemenea, se arată că începând cu 03.06.2008, inculpații M.S. și I.M. s-au consultat cu privire la posibilitatea de a propune rudelor numitului B.I. să „*intervenă*” pentru punerea în libertatea a acestuia iar la data de 05.06.2008, primul a verificat prin intermediul avocatului dacă acesta a formulat o cerere de liberare, și din probele existente rezultă că inițial a fost admisă cererea inculpatului, iar prin decizia nr. 893/R/24.07.2008 a Tribunalului București, admitându-se recursul parchetului s-a menținut detenția acestuia.

Inculpata B.L. le-a solicitat celor doi inculpați restituirea sumei de 30.000 euro, având mai multe convorbiri telefonice - 07 august, 12 august, 13 august, 16 august și 17 august 2008), însă aceștia au respins categoric această solicitare, precizându-i că „*oamenii și-au făcut treaba*” și s-a rezolvat și „*dacă nu se rezolva, dădeau banii înapoi*”, inculpații recunoscând implicit primirea banilor.

Instanța reține că este relevantă convorbirea telefonică din data de 13.08.2008, dintre inculpatul I.M. și inculpata B.L., ultima utilizând postul telefonic al inculpatului M.S. și prin care aceasta solicită cu insistență restituirea sumei pe care a remis-o inculpaților.

În cursul convorbirilor inculpații M.S., I.M. și B.L. foloseau apelativele de „(...)”, „(...)” și indicau în mod explicit persoana pentru care s-ar fi „*intervenit*”,

respectiv pentru (...), porecla numitului B.I. iar în convorbirea din 13.08.2008, inculpatul I.M. menționează apelativul „nevasta lui (...)”, identificând-o, în acest fel pe inculpată.

Pe baza raportului de constatare tehnico științifică întocmit de Institutul pentru Tehnologii Avansate, instanța a reținut că vocile persoanelor care poartă discuția din data de 13.08.2008, aparțin inculpaților I.M. și B.L. .

În cursul lunii august 2008, inculpatul M.S., cu sprijinul inculpatului F.S. a primit suma de 25.000 euro de la martora A.D.F., acesta lăsând să se creadă că are influență asupra magistraților Curții de Apel București, desemnați cu judecarea recursului declarat de soțul acesteia, A.D.A.M., pentru a pronunța o soluție favorabilă, respectiv cercetarea în stare de libertate.

Reține instanța de fond că la data de 02.10.2008, numita A.D.F. a formulat un denunț împotriva inculpaților M.S. și F.S., declarând că aceștia, i-au pretins inițial 20.000 euro, iar ulterior 25.000 euro, bani pe care i-a și remis inculpaților, M.S. lăsând-o să creadă că are influență pe lângă magistrații Curții de Apel București pentru a determina cercetarea în stare de libertate a soțului ei.

În data de 17.08.2008, martora i-a cunoscut pe cei doi inculpați, prin intermediul martorului M.M., acesta fiind o cunoștință mai veche a inculpatului F.S., de față fiind și J.A.A. și la această întâlnire inculpatul M. i-a pretins martorei inițial 20.000 euro, lăsând-o să creadă că are cunoștințe la Curtea de Apel București, care au „puterea” de a-l elibera pe soțul ei și că îi va da banii personal.

S-a reținut că inculpații M.S. și F.S. au fost recunoscuți de martorii A.D.F., J.A.A. și M.M. după planșele foto (vol.1 filele 148-179, 180-188).

Pentru a remite suma pretinsă de inculpați martora A.D.F. s-a împrumutat la martorul M.M. cu suma de 4.000 euro, pe care a remis-o inculpatului F.S., lăsând gaj și autoturismul marca Dodge, iar la data de 20.08.2008, s-a întâlnit la Curtea de Apel București cu inculpatul M.S., care i-a pretins o sumă mai mare respectiv 25.000 euro pentru punerea în libertate a soțului său și în aceeași seară A.D.M. fiind pus în libertate, prin intermediul fratelui său J.A.A. a dat suma de 21.000 euro martorului M.M., care la rândul său a dat-o inculpatului F.S., primind în schimb autoturismul marca Dodge.

În luna martie 2008, inculpatul M.S. a primit de la martorul L.A. suma de 25.000 euro, lăsând să se creadă că are influență asupra magistraților investiți să soluționeze cererile privind măsurile preventive, pentru a-i pune în libertate pe fii denunțătoarei, L.M., L.F.V, L.C și B.V., deținuți în Penitenciarul Jilava.

Astfel, în data de 10.10.2008, L.A. a formulat un denunț împotriva inculpatului M.S. Aceasta a declarat că, după ce în cursul lunii martie 2008, l-a împrumutat pe acesta cu suma de 50.000, inculpatul i-a restituit doar 25.000 euro, cu promisiunea ca restul sumei să o folosească pentru a interveni pe lângă persoanele competente pentru a le determina să dispună punerea în libertate a fiilor denunțătoarei, cercetați în stare de arest preventiv.

Declarațiile denunțătoarei L.A. se coroborează cu cele ale martorilor M.M., B.V. și S.G. (vol.1 filele 213-220), precum și cu discuțiile telefonice purtate de inculpatul M.S. cu aceștia în cursul lunii august 2008, relevantă fiind discuția din data de 21.08.2008 pe care inculpatul a avut-o cu martorul S.G., desemnat de denunțătoare să discute în numele ei, căreia i s-a comunicat să solicite un alt termen de judecată, pentru o zi de miercuri pentru rezolvarea favorabilă a cererii.

Se mai arată că la insistențele repetate ale denunțatoarei L.A., în cursul lunii septembrie 2008, inculpatul M.S. i-a restituit suma de 25.000 euro remisă pentru a interveni pentru punerea în libertate a fiilor denunțatoarei.

În cursul anului 2008, inculpatul M.S. a pretins de la martorul P.M. între 10.000 euro și 20.000 euro, pretinzând că are influență, prin intermediari, asupra magistraților pentru a se rezolva favorabil cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de fratele acestui martor, P.V., deținut în Penitenciarul Rahova.

Pe baza înregistrării autorizate a convorbirilor telefonice, ale inculpatului M.S. cu martorul P.M., purtate în perioada mai – august 2008, s-a reținut că acesta a fost convins de presupusa influență a inculpatului pe lângă personalul din cadrul instanței.

În cursul lunii august 2008, inculpatul M.S., având ajutorul inculpatului F.S., a primit de la martorul L.G., prin intermediul numitului L.G.C., suma de 20.000 euro, inculpatul lăsând să se creadă că are influență asupra magistraților Tribunalului București și ai Curții de Apel București pentru a-i determina să dispună punerea în libertate a martorului L.G., deținut în Penitenciarul Jilava.

La data de 13.10.2008, L.G., zis „(...)”, a formulat un denunț împotriva inculpaților M.S. și F.S., cărora le-a remis suma de 20.000 euro pentru a interveni pe lângă persoanele competente să dispună cercetarea denunțătorului în libertate, precizând că l-a contactat pe inculpatul F.S. despre care știa că, a fost pus în libertate ca urmare a influenței inculpatului M.S. pe lângă magistrați, că banii au fost solicitați de inculpatul M.S. și au fost remiși prin intermediul fiului său L.G.C., inculpatului F.S..

Nereușindu-se punerea în libertate, la solicitarea denunțătorului, în luna septembrie 2008, inculpatul F.S. i-a restituit cei 20.000 euro prin intermediul fiului denunțătorului, situație confirmată de probele administrate și înregistrările convorbirilor telefonice purtate în cursul lunii august 2008 de către inculpați cu martorul L.G.

În perioada noiembrie 2007- august 2008, inculpatul I.M. a primit de la martorul D.C., în mai multe rânduri, câte 10.000 euro, prin intermediul numitei N.T. , lăsând să creadă că are influență pe lângă persoanele competente să dispună cercetarea sa în stare de libertate.

La data de 14.10.2008, martorul a formulat un denunț împotriva inculpatului I.M., arătând că a fost înșelat de inculpat, întrucât l-a lăsat să creadă că are influență asupra magistraților pentru a nu se prelungi starea de arest a acestuia și că suma de 10.000 euro solicitată i-a fost dată inculpatului înaintea judecării fiecăruia dintre cele patru recursuri, soluționate de Curtea de Apel București și în condițiile în care recursul era respins, suma era restituită martorei N.T. .

Se reține că declarațiile denunțătorului se coroborează cu cele ale martorei N.T., prin intermediul căreia s-au remis cei 10.000 euro inculpatului I.M., în mai multe rânduri, aceasta precizând că inculpatul a asigurat-o că are influență și că va obține cercetarea în stare de libertate a numitului D.C., situație dovedită și cu convorbirea telefonică din data de 15.07.2008 pe care inculpatul a purtat-o cu martora.

Totodată, în cursul anului 2008, reține instanța de fond că inculpata G.N. i-a remis inculpatului M.S. suma de 25.000 euro, lăsând să se creadă că are influență pe lângă magistrați ai Tribunalului București și Curții de Apel București pe care îi poate determina să dispună punerea în libertate a numitului G.N., fiul inculpatei,

condamnat la pedeapsa de 9 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la omor calificat.

Din conținutul proceselor verbale de redare a mai multor convorbiri telefonice, interceptate și înregistrate autorizat prin încheierile nr. 413/A.I./26.05.2008, nr. 431/A.I./29.05.2008, nr.521/A.I./20.06.2008, nr.610/A.I./22.07.2008, purtate între inculpații M.S. și G.N., rezultă că în schimbul sumei de 25.000 euro, inculpatul M.S. i-a promis punerea în libertate a fiului denunțatoarei și întrucât această promisiune nu s-a materializat, inculpata G.N. i-a solicitat insistent restituirea sumei, fără însă ca inculpatul să dea curs acestei solicitări, precizându-i „*am dus banii direct la om*”.

Instanța a reținut că primirea banilor nu poate fi justificată pentru o eventuală apărare a inculpatului, sau ca fiind un împrumut acordat inculpatului M.S. de către G.N., întrucât chiar inculpatul i-a precizat acesteia, că din suma primită nu a oprit decât 500 euro iar ultima i-a precizat „*nu mă interesează dacă nu i-ai luat tu, de ce nu mi-ai scăpat băiatul*”, confirmându-se, astfel, că remiterea banilor s-a realizat pentru ca inculpatul M.S. să intervină pe lângă magistrați pentru eliberarea fiului său, fiind convinsă de inculpat că are influență pe lângă magistrați.

Apărărilor inculpaților că nu sunt vinovați pentru faptele de care sunt acuzați au fost înlăturate pe baza depozițiilor martorilor denunțatori audiați în cursul urmăririi penale și la cercetarea judecătorească, R.F., L.A., N.E.C., N.T., L.G., A.D.M., J.A.A., A.D.F. și a convorbirilor telefonice interceptate autorizat, purtate de inculpați între ei precum și cu aceștia.

În drept, faptele inculpaților M.S., I.M., F.S. de a pretinde și de a primi de la martori și de la inculpatele B.L. și G.N. diverse sume de bani, lăsând să creadă că au influență asupra magistraților pentru a-i determina să dispună punerea în libertate a rudelor acestora, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fiind săvârșite mai multe acte materiale care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, în mod repetat, în baza aceleiași hotărâri infracționale și complicitate la săvârșirea acesteia pentru inculpatul F.S., iar cele comise de cele două inculpate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de cumpărare de influență prev. de art. 6¹ pct. 3 din Legea nr. 78/2000; cu reținerea recidivei postcondamnatorii prev. de art. 37 lit. a Cod penal față de inculpații M.S. și B.L. și art. 37 lit. b Cod penal față de inculpatul I.M.

La individualizarea pedepselor tribunalul raportat la criteriile prev. de art. 72 Cod penal, respectiv gradul de pericol social al faptei, modalitatea de comitere, numărul mare al actelor materiale infracționale și antecedentele penale a stabilit pedepse orientate către limita minimă prevăzută de textele de lege incriminatorii cu executare în regim de detenție, pentru toți inculpații cu excepția inculpatei G.N., pentru care s-a apreciat că scopul pedepsei se poate îndeplini și fără executare, aceasta fiind lipsită de antecedente penale.

Conform art. 61 Cod penal, s-a dispus revocarea liberării condiționate a inculpatului M.S. și contopirea pedepsei rămasă neexecutată cu aceea aplicată în prezenta cauză, iar față de inculpata B.L. s-au aplicat disp. art. 86⁴ Cod penal, respectiv revocarea suspendării sub supraveghere a pedepsei de 3 ani închisoare și executarea acesteia alături de pedeapsa aplicată în cauză.

Totodată, s-a constatat că infracțiunea dedusă judecății, comisă de inculpatul F.S. este concurentă cu cele pentru care a fost condamnat prin sentințele penale nr.

1308/2008 a Tribunalului București – Secția I Penală cu suspendarea executării sub supraveghere și nr. 300/A/15/12/2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală, iar conform art. 85 Cod penal s-a dispus anularea acestei măsuri și contopirea tuturor pedepselor cu aceea aplicată în cauză, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea.

În baza art. 6¹ pct. 3 din Legea nr. 78/2000 s-a dispus confiscarea sumei totale de 40.000 euro (15.000 + 25.000) de la inculpatul M.S., 15.000 euro de la I.M. și 25.000 euro de la F.S. .

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției și inculpații M.S., I.M., F.S. și B.I. .

Critica parchetului vizează nelegalitatea și netemeinicia hotărârii de condamnare.

Astfel, sub aspectul nelegalității se susține că în mod greșit s-a dedus inculpatului M.S. perioada de 27.02.2007 la 24.08.2008 întrucât acesta a săvârșit infracțiunea dedusă judecării în timpul liberării condiționate și conform art. 61 alin. 1 teza a II-a Cod penal, se contopește pedeapsa rămasă neexecutată din pedeapsa anterioară cu aceea aplicată în cauză, fără să se deducă fracția executată, iar temeiul juridic al confiscării sumelor care au făcut obiectul traficului de influență reținut de instanța de fond este nelegal deoarece incidența prevederilor art. 6¹ alin. 3 din Legea nr. 78/2000 presupune comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, ori în speță, inculpații de la care au fost confiscate sumele au săvârșit infracțiunea de trafic de influență, situație în care temeiul corect al confiscării este cel prev. de art. 257 alin. 2 rap. la art. 256 alin. 2 Cod penal.

De asemenea, se mai arată că în mod nelegal s-a dispus confiscarea sumei de 25.000 euro de la inculpatul F.S. întrucât din probele administrate în cursul procesului penal rezultă că această sumă a fost remisă inculpatului M.S..

Sub aspectul netemeinicii, se susține că instanța de fond eronat face vorbire în considerentele hotărârii de actele materiale care ar îmbrăca forma a două fapte de trafic de influență în formă continuată comise de inculpatul I.M., deoarece toate actele materiale intră în conținutul aceleași infracțiuni, având la bază aceeași rezoluție infracțională și faptul că acesta a primit de la martorul D.C., în patru situații 10.000 de euro constituie acte materiale care intră în componența infracțiunii de trafic de influență în formă continuată.

Se mai susține că pedepsele aplicate inculpaților sunt prea blânde în raport de criteriile prev. de art. 72 Cod penal, de circumstanțele reale și de antecedentele penale ale inculpaților.

Se solicită admiterea apelului, desființarea sentinței și reformarea hotărârii de condamnare prin înlăturarea nelegalităților invocate și majorarea pedepselor.

Apelanții inculpați au susținut, în esență, prin apărători că în mod greșit au fost condamnați, întrucât nu sunt vinovați, solicitând achitarea în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod proc. penală, întrucât faptele imputate nu există, iar în subsidiar trimiterea cauzei la parchet, deoarece probele au fost obținute ilegal sau reducerea pedepselor.

Astfel, inculpatul I.M. a susținut că nu a avut nici o legătură cu niciunul dintre magistrații Curții de Apel București sau de la Judecătoria Sector 5, că înregistrarea și interceptarea convorbirilor telefonice din 03 și 05 iunie 2008 nu a fost autorizată, fiind încălcate dispozițiile art. 91¹ Cod proc. penală iar denunțul formulat de A.D.M.

privind traficul de influență ar fi impus cercetarea magistraților de la Curtea de Apel București, deși nu sunt probe care să dovedească că a avut vreo legătură cu aceștia.

Inculpatul M.S. susține că din depozițiile martorilor audiați nu rezultă că le-ar fi cerut acestora bani cu scopul de a interveni pe lângă magistrați și că sumele primite au fost destinate angajării unor apărători.

La rândul său inculpatul F.S. precizează că nu s-a dovedit vinovăția sa, nu a intermediat și primit vreo sumă de bani, așa cum a fost acuzat și în mod greșit instanța de fond a luat măsura confiscării sumei de 25.000 euro.

Inculpata B.L. susține că nu este vinovată, din convorbirile telefonice nu rezultă că ar fi luat legătura cu inculpații I.M. și M.S. și nici dacă le-a remis acestora vreo sumă de bani pentru cumpărarea de influență iar din conținutul CD-urilor nu rezultă că ar fi solicitat celor doi inculpați să intervină la magistrați pentru rezolvarea favorabilă a cererii de liberare formulată de soțul său, solicitând achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d Cod proc. penală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Curtea, examinând hotărârea apelată în raport de actele și lucrările dosarului, de criticile invocate și din oficiu, sub toate aspectele conform art. 371 alin. 2 și art. 378 Cod proc. penală, constată că sunt întemeiate numai apelurile declarate de parchet și de inculpatul F.S., pentru considerentele ce se vor arăta în continuare:

Situația de fapt și modalitățile concrete de săvârșire a infracțiunii au fost corect reținute de instanța de fond, fiind confirmate de probele administrate atât în cursul urmăririi penale cât și la cercetarea judecătorească, respectiv încheierile de autorizare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice purtate de inculpați între ei și cu martorii denunțatori (vol. II filele 219-309), procesele verbale de recunoaștere după planșele foto (vol. I filele 148 – 188), procese verbale și note de redare a convorbirilor purtate de inculpați cu martorii și cu denunțatorii (vol. II filele 1-29), raportul de constatare tehnico-științifică (vol. I filele 249-256), 15 suporturi digitale tip CD marca Verbatim și 3 suporturi digitale tip CD marca Verbatim, conținând înregistrări ale vocilor prezentate ca suport de comparație, raportul de expertiză tehnică a vocii și depozițiile martorilor R.F., S.N., L.A., N.E.C., N.T., L.G., P. M., M.A.H.M., A.D.M., J.A., A.D.F., M.M., A.R.L., D.C., S.G., M.M.M..

Din coroborarea acestor mijloace de probă rezultă că inculpații I.M. și M.S., în mod repetat în perioada noiembrie 2007 – august 2008 au primit de la denunțatori direct sau prin intermediari diferite sume de bani cuprinse între 10.000 euro și 30.000 euro lăsând să creadă că au influență pe lângă magistrații din cadrul Tribunalului București și Curții de Apel București pentru rezolvarea problemelor juridice ale rudelor denunțatorilor.

Astfel, martorii denunțatori R.F. și S.N., cercetați în stare de arest au arătat în denunțurile formulate vol. I filele 112-116 și filele 122-125, că inculpatul M.S. le-a pretins suma de 12.000 și respectiv 10.000 euro, lăsându-i să creadă că urmare a influenței pe care inculpatul o are asupra unor magistrați din cadrul Curții de Apel București vor fi cercetați în stare de libertate.

Martorele N.C.E. și M.M.M., concubinele celor doi denunțatori au purtat mai multe convorbiri telefonice cu inculpatul M.S. cu privire la sumele pretinse, au remis acestora sumele solicitate de inculpați, dovadă fiind declarațiile și convorbirile telefonice înregistrate autorizat conform încheierilor nr. 446, 476, 521, 539, 610, 664, 754, 759/A.I./2008 (vol.2 filele 245-308).

Pentru a fi mai convingător cu privire la influența pe care o are asupra unor magistrați, inculpatul M.S. a argumentat că prin intermediul acestora a obținut punerea în libertate și a altor inculpați, fapt ce a determinat pe martori să aibă încredere în influența inculpatului în rezolvarea favorabilă a cererilor formulate la instanță de punere în libertate sau de reducere a pedepselor.

În același mod a procedat inculpatul M.S. în luna martie 2008 și cu martora L.A. de la care a pretins suma de 25.000 euro, susținând că are influență asupra magistraților pentru a admite cererile de liberare a fiilor acesteia, deținuți în Penitenciarul Jilava, precum și cu martorul P.M. căruia i-a pretins între 10.000 și 20.000 euro pentru ca instanța să admită cererea de întrerupere a executării pedepsei formulată de fratele acestuia, deținut în Penitenciarul Rahova, precum și cu denunțatorul L.G. de la care inculpații M.S. și F.S. au pretins 20.000 euro, pentru punerea în libertate a acestuia.

Procesele verbale de redare a înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate de inculpatul M.S. în luna august 2008 atât cu martorul L.G. cât și cu inculpatul F.S. vol. II filele 194-204 d.u.p., sunt edificatoare în acest sens,

Corect s-a reținut că de către instanța de fond că denunțatorul L.G. a fost convins de influența pe care inculpatul M.S. o are pe lângă magistrați întrucât acesta personal avea cunoștință de persoane încarcerate în penitenciar, puse în libertate ca urmare a intervențiilor inculpatului, așa cum rezultă din declarația aflată la fila 191 vol. I.

În cursul lunii august 2008, inculpatul M.S. prin intermediul inculpatului F.S. a primit suma de 25.000 euro de la martora A.D.F. pretinzând că are influență asupra magistraților Curții de Apel București, pentru ca soțul acesteia A.D.A.M. să fie cercetat în stare de libertate, situație confirmată de martorii M.M. și J.A.A. care i-au recunoscut și indicat pe inculpați după planșe foto, (filele 148-179 vol. I) care se coroborează cu procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate de inculpații Mialca și Ferki la data de 17.08.2008 (filele 78,80,82 vol. II) și aceea de la data de 19.08.2008 privind remiterea banilor de către martora A.D.F.

Din cuprinsul acestei ultime convorbiri (filele 84-85 vol. II) rezultă că inculpatul F.S. a negociat remiterea sumei pretinse, precizând “nu s-au strâns banii și martorii vor să lase mașina Dodge care are o valoare de 40.000 – 50.000 euro”, iar M.S. a acceptat această ofertă.

În cursul anului 2008 inculpata G.N. a remis inculpatului M.S. suma de 25.000 euro, cumpărând influența acestuia pentru a interveni pe lângă magistrații Tribunalului București și Curții de Apel București, pentru punerea în libertate a fiului acesteia, G.N..

În perioada noiembrie 2007 – august 2008 inculpatul I.M.a primit de la martorul D.C. prin intermediul numitei N.T. câte 10.000 euro, lăsând să creadă că are influență pe lângă judecătorii care soluționau recursurile la măsura preventivă.

Declarațiile martorei N.T. se coroborează cu procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice pe care le-a avut cu inculpatul la data de 15.07.2008, (filele 155-157 vol. II), care atestă vinovăția inculpatului M.I. pentru trafic de influență, acesta vorbind codificat, îi relatează martorei: “spurcăciunea aia din mijloc nu a vrut”, făcând referire evident la unul din membrii completului de judecată.

În perioada mai – iunie 2009, inculpata B.L. a remis suma de 30.000 euro inculpaților I.M. și M.S. cumpărând influența pe care aceștia din urmă au lăsat să se

creadă că o au asupra magistratului Judecătorei Sector 4 București desemnat cu judecarea cererii de liberare condiționată formulată de soțul acesteia B.I. zis “(...)” pentru a determina liberarea din penitenciar.

Din conținutul convorbirilor telefonice purtate de inculpați în perioada 03 iunie – 17 august 2008, înregistrate și interceptate în baza autorizațiilor nr. 413/AI/26.05.2008, nr. 521/AI/20.06.2008 și nr. 610/AI/22.07.2008 emise de Tribunalul București rezultă în mod clar vinovăția inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, întruna din convorbirile inculpaților I.M. l-a întrebat pe inculpatul M.S. dacă nu dorește să ia ei “cașcavalul”.

Relevante sunt și convorbirile telefonice pe care inculpata B.L. le-a avut în luna august, respectiv la datele de 07, 12, 13, 16 și 17 august 2008, cu cei doi inculpați, aceasta cerându-le insistent restituirea banilor “îmi vreau banii, fi atent ce-ți spunbărbatul meu este la pușcărie și eu ce fac?” (filele 65,66,114,115 vol. II).

La data de 13 august 2008 inculpata B.L., folosind postul telefonic al inculpatului M.S. a purtat o discuție cu inculpatul I.M. cu privire la suma de 30.000 euro remisă pentru ca soțul său să fie pus în libertate în cursul căreia inculpatul I.M. recunoaște implicit primirea a 30.000 euro de la inculpată, afirmând “pe 30.000, (...) (diminutivul inculpatei) l-a pus liber”, precizând că “oamenii și-au făcut treaba și au rezolvat.....mi-am băgat coada, mi-am făcut meseria”, în sensul că prima instanță l-a pus în libertate pe (...).

Analizându-se cu tehnici speciale vocile persoanelor înregistrate pe suporturi digitale tip CD care au purtat discuția la data de 13.08.2008 s-a concluzionat prin raportul de constatare tehnico – științifică al Institutul pentru Tehnologii Avansate că acestea aparțin inculpaților I.M. și B.L. (vol. I filele 241-256), probă care reunită cu celelalte probatorii sus arătate dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor.

Așa fiind, Curtea constată că vinovăția inculpaților a fost dovedită fără putință de tăgadă, astfel că susținerile acestora că au fost condamnați pe nedrept sunt lipsite de fundament, fiind infirmate de întregul material probator administrat în cauză.

Împrejurarea că în instanță unii martori și-au nuanțat declarațiile nu conduce la concluzia inexistenței faptelor așa cum inculpații s-au apărat, atât timp cât din conținutul declarațiilor denunțătorilor și ale martorilor unite cu procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate și înregistrate autorizat, rezultă cu certitudine atât existența faptelor cât și a vinovăției lor.

Referirea inculpatului I.M. la denunțătorul A.D.M. este lipsită de sens câtă vreme în sarcina acestuia nu s-a reținut vreo faptă în legătură cu acest denunțător.

De asemenea, și susținerile apelanților privind nelegalitatea probelor administrate, în sensul că nu au existat autorizații date de instanță pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice de la data de 03 și 05 iunie 2008 și că s-au încălcat disp. art. 91¹ Cod proc. este neîntemeiată, întrucât aceste convorbiri purtate de inculpați au fost interceptate în baza autorizațiilor nr. 413/AI/26.05.2008 și respectiv nr. 431/AI/29.05.2008 (vol. II filele 219-244), nr. 521/AI/20.06.2008, nr. 640/AI/23.06.2008 și nr. 759/AI/22.09.2008 (vol. II, filele 245-308).

De asemenea, este lipsită de fundament și critica inculpaților potrivit căreia autorizarea interceptării convorbirilor telefonice se referă la un alt dosar instrumentat de DIICOT, deoarece potrivit art. 91² alin. 5 Cod proc. penală convorbirile interceptate și înregistrate în mod autorizat pot fi folosite și în altă cauză penală dacă

din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni, astfel încât nu se justifică trimiterea cauzei la parchet pentru refacerea urmăririi penale așa cum inculpații au solicitat.

Referitor la criticile formulate de parchet, curtea reține că într-adevăr potrivit fișei de cazier judiciar, aflată la dosar inculpatul M.S. a săvârșit infracțiunea în perioada liberării condiționate din pedeapsa aplicată anterior de 3 ani și 6 luni, prin sentința penală nr. 75/2006 pronunțată de Tribunalul București și revocându-se beneficiul liberării condiționate, conform art. 61 alin. 1 teza a II-a, contopirea s-a efectuat corect cu pedeapsa rămasă neexecutată, dar în mod nelegal instanța de fond a dedus și fracțiunea executată din pedeapsa anterioară de la 27.02.2007 la 24.08.2007, astfel că sub acest aspect critica parchetului este întemeiată.

Având în vedere numărul mare al actelor materiale de trafic de influență, susținerea parchetului că în considerentele hotărârii situația de fapt expusă cu privire la inculpatul I.M. este confuză în sensul că s-ar deduce comiterea a două infracțiuni de trafic de influență în formă continuată este parțial reală, instanța reluând expunerea faptelor comise de acesta, arată că cele două fapte îmbracă forma infracțiunii continuate, referindu-se însă la actele materiale ce intră în conținutul aceleiași infracțiuni continuate.

În dispozitivul hotărârii inculpatul a fost condamnat pentru o singură infracțiune de trafic de influență în formă continuată, astfel că nu se impune reformarea hotărârii.

Este întemeiată și critica referitoare la nelegalitatea temeiului juridic al confiscării sumelor de bani care au făcut obiectul infracțiunilor de trafic de influență, deoarece dispozițiile art. 6¹ pct. 3 din Legea nr. 78/2000 sunt incidente numai pentru infracțiunile complexe de cumpărare de influență, prevăzute în aliniatul 1 al articolului arătat, astfel că temeiul legal al confiscării este cel prev. de art. 257 alin. 2 rap. la art. 256 alin. 2 Cod penal.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că în luna august 2008 inculpatul F.S. a intermediat și a primit suma de 25.000 euro de la martora A.D.F., sumă pe care a remis-o inculpatului M.S., așa încât măsura confiscării acestei sume de la ambii inculpați este nelegală, întrucât singurul care a beneficiat de obiectul traficului de influență este inculpatul M.S..

Drept urmare, măsura confiscării aceleiași sume și de la inculpatul F.S. este nelegală, astfel că sub acest aspect critica parchetului este întemeiată.

Cu privire la individualizarea pedepselor, curtea constată că instanța de fond a dat o semnificație adecvată criteriilor prev. de art. 72 și art. 52 Cod penal, ținând seama atât de gradul de pericol social, natura infracțiunilor comise care intră în categoria acelorora de corupție, numărul mare al actelor materiale, perioada îndelungată de timp, cuantumul sumelor primite precum și de antecedentele penale ale inculpaților, astfel că pedepsele aplicate au fost corect cuantificate, atât ca întindere cât și ca modalitate de executare, fiind de natură să asigure îndeplinirea funcțiilor de constrângere și de prevenire și reeducare, astfel că nu se justifică majorarea acestora.

Din considerentele hotărârii criticate rezultă că instanța de fond a motivat aplicarea disp.art.81 și următ Cod penal pentru pedeapsa aplicată inculpatei G.N., respectiv că aceasta nu are antecedente penale și că scopul pedepsei se poate realiza și fără executare, fiind îndeplinite cerințele legale.

Pentru aspectele arătate, criticile formulate de inculpați în sensul că pedepsele aplicate sunt prea aspre, nu pot fi primite.

Drept urmare, în raport de considerentele învederate, hotărârea instanței de fond se privește ca nelegală și pe cale de consecință critica parchetului și a inculpatului F.S. fiind întemeiată, se impune admiterea apelurilor declarate, în temeiul art. 379 pct. 2 lit. a Cod proc. penală, desființarea sentinței în parte și înlăturarea din pedeapsa aplicată inculpatului M.S. a perioadei executate de la 27 februarie 2007 la 24 august 2007, schimbarea temeiul juridic al măsurii confiscării din art. 6¹ pct. 3 din Legea nr. 78/2000 în art. 257 alin. 2 rap. la art. 256 alin. 2 Cod penal, și înlăturarea confiscării sumei de 25.000 euro de la inculpatul F.S., menținându-se restul dispozițiilor sentinței.

În baza art. 379 pct. 1 lit. b Cod proc. penală. apelurile declarate de inculpații I.M., M.S. și B.L. vor fi respinse ca nefondate,

Având în vedere cuantumul pedepselor aplicate și gravitatea faptelor comise, curtea apreciază că subzistă temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive și în baza art. 350 Cod proc. penală se va menține starea de arest a inculpaților I.M. și M.S. iar în baza art. 383 alin. 2 Cod proc. penală și art. 88 Cod penal se va computa detenția preventivă la zi, începând cu data de 02 octombrie 2008.

În baza art. 192 alin. 2 Cod proc. penală apelanții inculpați vor fi obligați la cheltuieli judiciare către stat, iar onorariile pentru apărătorii desemnați din oficiu inculpaților F.S. și G.N. vor fi achitate din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

I. Admite apelurile declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - DNA – SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI și inculpatul F.S. deținut în Penitenciarul Ploiești, desființează sentința penală nr. 649 din data de 28 septembrie 2010 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II a Penală, în parte și în consecință:

- Înlătură dispoziția instanței de fond privind deducerea din pedeapsa aplicată inculpatului M.S. a perioadei executate de la 27 februarie 2007 la 24 august 2007;
- Înlătură măsura confiscării sumei de 25.000 euro de la inculpatul F.S.;
- Schimbă temeiul juridic al măsurii confiscării din art. 6 indice 1 pct. 3 din Legea nr. 78/2000 în art. 257 alin. 2 rap. la art. 256 alin. 2 Cod penal.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

II. Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpații M.S., I.M., ambii aflați în stare de arest preventiv la Penitenciarul Mărgineni și B.L., domiciliată în (...), împotriva aceleiași sentințe.

Menține măsura arestării preventive a inculpaților M.S. și I.M. și deduce din pedepsele aplicate fiecăruia detenția preventivă de la 02 octombrie 2008 la zi.

Obligă pe apelanții inculpați M.S., I.M. și B.L. la plata sumei de câte 300 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

Dispune plata sumei de câte 400 lei onorariu pentru apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpații F.S. și G.N..

Cu recurs în termen de 10 zile de la pronunțare iar pentru inculpații arestați de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 mai 2011.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

